

# РЕШЕНИЕ

№ 343

гр. София, 16.01.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,**  
в публично заседание на 13.01.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калина Пецова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8527** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на [фирма], представлявано от управителя И. С.. Оспорва се удостоверение за търпимост № 120/28.06.2019 г., издадено от главния архитект на Столична община. Изложени са твърдения за нищожност на оспорения акт, като последната се свързва с неизпълнение на решение № 7075/27.11.2017 г. по адм. д. № 8388/2017 г. на АССГ.

По делото е постъпило становище гл. архитект на СО, с изложени съображения за недопустимост на жалбата, алтернативно се сочи нейната неоснователност.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата. Депозира писмени бележки, с които претендира нищожност на оспорената част от акт.

Ответникът се представлява от юрк Л., който оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. Депозира писмени бележки.

По делото е постановено определение № 6234 от 21.08.2019г. на Административен Съд С.-град, II отделение, 33-ти състав, с което жалбата е оставена без разглеждане, а делото е прекратено, при следните съображения: Производството пред административния орган е започнало по заявление с вх. № САГ17-УТ00-192/07.06.2017 г. с искане за издаване на удостоверение за търпимост на сграда с кад. ид. 68134.4089.363.1. Във връзка със заявлението и по повод решение № 7075/27.11.2017 г. по адм. д. № 8388/2017 г. на АССГ, с което е отменен предходен

отказ за издаване на акт за търпимост, е издадено удостоверение за търпимост № 120/28.06.2019 г. Съгласно същото, за обект „едноетажна постройка с идентификатор № 68134.4089.363.1, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.4089.363, частично в УПИ III-3511, 3513 – за зала за спортни игрища, кв. 14а по плана на [населено място], бул. АЛ. М. – [жк], в улица с паркинг, между о.т.12а-34г, район М. – СО“ са налице условията за приложимост на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ.

Отбелязано е още, че строежът е с временен статут и може да се ползва по предназначение до реализиране на основното мероприятие, предвидено в подробния устройствен план, както и че търпимият строеж не подлежи на премахване и забрана за ползване и може да бъде предмет на прехвърлителна сделка. Удостоверението за търпимост касае единствено статута на строежа и няма отношение към собствеността. Съдът, в цитираното определение, приел, че така подадената жалба срещу удостоверение за търпимост № 120/28.06.2019 г. е недопустима, поради липса на правен интерес, на основание чл. 159, т. 4 от АПК и необжалваемост на акта, предвид специалната разпоредба на чл. 214 от ЗУТ, във вр. с чл. 159, т. 1 от АПК.

Приел, че оспорващият няма право на жалба, тъй като процесното удостоверение не нарушава или застрашава неговите права, свободи или законни интереси, както и не поражда задължения за него, като не е засегнат пряко, лично и непосредствено от акта по смисъла на чл. 147 от АПК. Удостоверението за търпимост няма вещно-правен ефект, със същото не се създават права и задължения и не се засягат права и законни интереси на граждани и организации, а се определя даден строеж от категорията на търпимите, който не подлежи на премахване и забрана за ползване по силата на закона. В частност, удостоверение за търпимост № 120/28.06.2019 г. има благоприятстващ за заявителя ефект.

С позитивните волеизявления по § 16 от ПР на ЗУТ не се засягат права или законни интереси, а се удостоверяват факти от правно значение в полза за искащия издаването и то за строго определени цели - извършване на сделка или предпазване на подобен строеж от предписание за събарянето му. С подобни удостоверения, които отговарят положително на искащия, какъвто е настоящият случай, не могат да се засегнат права или интереси, тъй като същите са реализирани.

Съдът приел, че единствено отказът за издаване на исканото удостоверение за търпимост би подлежал на оспорване. Посочил, че удостоверението има характера на констативен административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК (констатира се факт с правно значение - че строежът е търпим), като от подобни волеизявления зависи осъществяването на други права. Следователно само отказите за извършване на административна услуга подлежат на оспорване по съдебен ред. На обжалване подлежи само отказът да бъде издадено на удостоверение за търпимост и то от заявителя.

Доколкото в жалбата съществуват индиции за оспорване и на съдържанието на акта по § 16 от ПР на ЗУТ - Удостоверение за търпимост № 120/28.06.2019г., то в тази насока пък е изцяло приложим само административен контрол, предвид изричното правило на чл. 81, ал. 2 от АПК. Каквито и да било изявления в акта, касаещи допълнителни обстоятелства до кой момент важи или не важи удостоверението за търпимост са ирелевантни по отношение на законосъобразността му, т.е. са без правно значение, понеже не променят неговите правни последици и ефекта, който оказват върху съответното правоотношение, понеже същите са уредени в закона и възникват ex lege.

Поради изложените по-горе съображения и липсата на интерес от оспорването, съдът оставил жалбата без разглеждане и прекратил на делото.

Това определение е оспорено пред ВАС, по повод което е образувано дело № 13015 по описа за 2019г. на ВАС, второ отделение.

По същото е постановено определение 15648 от 15.11.2019г., с което цитираното определение е отменено и делото е вързано за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на [фирма], [населено място] и произнасяне по същество.

Мотивите на определението са следните:

По същество, производството пред Главния архитект на Столична община е иницирано по искане на [фирма], [населено място], по което е постановен отказ за издаване на удостоверение за търпимост. Протекло е съдебно производство по оспорване на отказа, приключило с Решение №7075 от 27.11.2017г. по административно дело № 8388/2017г. на АССГ, потвърдено с решение по административно дело № 894/2018г. по описа на ВАС. Издаден е повторен отказ за издаване на исканото удостоверение за търпимост, който е прогласен за нищожен с Решение № 6788/19.11.2018г. по административно дело № 6109/2018г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение по административно дело № 15395/2018г. по описа на ВАС.

С оглед това е изведен извод, че издаденото удостоверение следва да е в изпълнение на мотивите на цитираните съдебни актове, с което е отменен отказът за издаване на удостоверение за търпимост и следва да е съобразен с тях. С оглед това и предвид, че в оспорения акт е изразено становище относно „временен статут“ на обекта, за което, от една страна, не е правено искане, а от друга – са налице мотиви в обратен смисъл в първото отменително решение, е прието, че се касае до произнасяне извън рамките на проведеното сезиране, както и в противоречие с изричните указания по тълкуването на закона, дадени с решението.

При тези съображения, ВАС е приел, че именно това обосновава правния интерес на жалбоподателя и е върнал делото за произнасяне по същество.

При така установеното, съдът приема, че предмет на производството по настоящото дело, е да бъде проверено правото на органа да се произнесе относно т.нар. „временен статут“ на строежа в рамките на това производство по издаване на удостоверение за търпимост, както и да съобрази съответствието на този извод с мотивите на Решение № 7075:27.11.2017г. по АД 8388/2017г. на АССГ.

С цитираното решение е прието, че процесният обект „Едноетажна постройка с идентификатор 68134.4089.363.1, находящ се частично в: УПИ III-3511,3513 – „за зала за спортни игрища“, кв. 14а, м. „[улица]“; в улица с паркинги, между о.т. 12а-34г, район М.“ СО“ е строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ЗУТ, поради което за него може да бъде искано издаването на удостоверение за търпимост. С оглед установената по делото година на изграждане на строежа – 1980г., искането на жалбоподателя е за издаване на удостоверение за търпимост по реда на § 16, ал. 1 от ДР на ЗУТ. Съдът приел, че актът е издаден при допуснато нарушение на материалния закон. От събраните по делото доказателства установил, че строежът не е изграден като временен, поради липса на данни строежът да е изграден като такъв. Към момента на изграждането му е действал Закона за териториалното и селищното устройство /ЗТСУ/ и Правилника за приложение на ЗТСУ /ППЗТСУ/. Временните строежи са регламентирани в разпоредбата на чл. 120 ППЗТСУ и са се изграждали само за нуждите, свързани с организация и механизация на строителството. В сега

действащия ЗУТ временните строежи са регламентирани в разпоредбата на чл. 54 и също се изграждат за нуждите, свързани с организация и механизация на строителството. Ответникът в оспорваното писмо е посочил, че строежът е разрешен като временен, който факт се опроверга от събраните по делото доказателства.

По делото се установило, че към момента на изграждането му, строежът е съответствал на действалите подробни градоустройствени планове и на правилата и нормативите за изграждането му, като представлява административна сграда, плановата схема, конструкцията, техническите параметри и сервитутните отстояния отговарят на нормативните изисквания, както към момента на първоначалното и изграждане, така и понастоящем. Строежът не противоречи на отреждането „За вторичен градски център“ по първоначалния застроителен, регулационен и кадастрален план, одобрен със Заповед № 152 от 26.03.1980г.

При тези съображения, съдът приел, че оспореният акт следва да се отмени, и преписката да се изпрати на органа за ново произнасяне в съответствие с мотивите на решението.

Видно от изложеното е, че въпросът със статута на строежа е разрешен с влязло в сила съдебно решение, като е прието, че същият няма временен статут. Именно с оглед произнасяне на органа, при съобразяване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, преписката му е върната. Това произнасяне е задължително, като неизпълнението му или постановяването на нещо различно, води до нищожност на акта.

С оглед горното, съдът приема, че за предмет на производството в случая следва да се приеме частта от издаденото удостоверение за търпимост, в която е посочено: „Строежът е с временен статут и може да се ползва по предназначение до реализиране на основното мероприятие, предвидено с ПУП“. Искане за такова произнасяне не е правено със заявлението №САГ17-УТ00-192/2017г., поради което същото не следва да намери отражение в исканото удостоверение. На следващо място, тази част на удостоверението пряко противоречи на указанията на АССГ по цитираното решение, с което делото е върнато за произнасяне от органа.

С оглед горното, тази част на акта се явява нищожна, на основание чл. 177, ал.2 от АПК.

Поради изложеното, жалбата следва да се уважи, като удостоверението за търпимост, в частта му, с която е прието, че е налице „временен строеж“ следва да бъде прогласено за нищожно. След прогласяване на нищожността му, делото следва да бъде изпратено като преписка на органа, за издаване на удостоверение за търпимост в съответствие с указанията на съда, а именно – при липса на становище относно временния статут на строежа.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените от него разноски в производството, които следва да бъдат възложени на ответника.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. първо във връзка с чл. 177, ал.2 и чл. 143 от АПК, съдът

**РЕШИ:**

**ПРОГЛАСЯВА** нищожността на Удостоверение на търпимост №120 от 28.06.2019г. на Главния архитект на Столична община в частта му, както следва: „Строежът е с временен статут и може да се ползва по предназначение до реализиране на основното мероприятие, предвидено с ПУП“ .

ВРЪЩА преписката на органа за ново произнасяне чрез издаване на Удостоверение за търпимост при съобразяване с мотивите на решението, без отразяване на частта, прогласена за нищожна.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: